

**NEJMOCNĚJŠÍ
APLIKACE
V MÝCH
RUKÁCH**

Autorka a ilustrátorka
Lenka Samcová

**TOTO JE TVŮJ GAMEBOOK
A DÍKY TÉTO HŘE JE VÝVOJ CELÉHO
LIDSTVA POUZE VE TVÝCH RUKÁCH...**

PRAVIDLA

Pro tuto hru budeš potřebovat ještě dvě věci a jednu dovednost:

1. **mozek** – to aby ses uměla rozhodnout,
2. **prst** – kliknutím na tlačítko se posouváš v textu na tu správnou stránku,
3. **umění se skvěle bavit...**

Pro doplnění:

čísla v závorkách např. (1|4) jsou řazena jako (kapitola|stránka), případně takto (6), kdy se jedná pouze o stránku.

NEJMOCNĚJŠÍ APLIKACE V MÝCH RUKÁCH

JDE SE NA TO (1 | 5)

1

Ráno otevřu jedno oko, pak druhé a náhle si TO uvědomím... Neobvykle rychle vylitnu z vyhřáté postele. Rozhodně mám důvod ke spěchu. Dnes je přeci můj velký den, což znamená, že mám narozeniny. Hurá, z toho kouká nějaký dárek, minimálně jeden, ale zato obrovský! Natěšeně vyběhnu z pokoje a už burcuji celou rodinu. „Je ráno!“ hulákám a pomyslím si, ať koukají pěkně vstávat, když je tak významný den.

TĚŠÍM SE NA DÁREK (6)

JDE SE SLAVIT (7)

Přestože záměrně rámusím, mamka dělá, že ještě spí. To je ale pěkně nespravedlivé! Už se chci nafouknout, když se nade mnou slituje. Vysouká se zpod peřiny a bez dalšího otálení mi předá balíček, protože je jí jasné, o co mi jde. Dort a gratulace počkají a já se vrhám na odhalení onoho tajemství. Trhám zelený balicí papír. „Ooo, skvěle, moc děkuju!“ vykřiknu nadšeně, když uvidím fantastický tablet. „Koukej si ho ale vážít!“ snaží se mě mamka ještě upozornit, ale to už vnímám jen letmo. Jsem totiž právě na cestě zpět do svého pokoje a zároveň zapínám nový přístroj.

UŽIJU SI TABLET (8)

To, co má následovat, jsem si ovšem nepředstavovala ani v těch nejdivočejších snech... Jakmile se tablet nastartuje, automaticky se spustí jakási neznámá hra.

PRIMA, PROČ NE? (9)

**TOTO JE NEJMOCNĚJŠÍ
APLIKACE NA SVĚTĚ!**

**EXISTUJE POUZE
TATO JEDINÁ KOPIE.**

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ:

**PRO BEZPEČNOST LIDSTVA JE POTŘEBA
JI SMAZAT, NEBOŤ NEBYLA V PRAXI
TESTOVÁNA!**

SMAZAT ZDE (2 | 10)

**POKUD TOTO VAROVÁNÍ NEBUDEŠ
RESPEKTOVAT, ČINÍŠ TAK
NA VLASTNÍ RIZIKO!**

SPUSTIT ZDE (3 | 14)

2

No, tak to ne, pryč s tím! Těžko domyslet, co by se asi stalo. Zvolila jsem bezpečnější možnost a tablet najednou vypadá úplně obyčejně. Je po všem! Toto přesvědčení se mě ovšem drží pouze malou chvíli. Na obrazovce se objeví nové oznámení:

CO TO ZASE JE? (11)

**TEDY DOBRÁ,
K MÉ NELIBOSTI JSI VYHRÁLA!**

ZDE JE TVÁ ODMĚNA:

**SMÍŠ SI Z NÁSLEDUJÍCÍHO SEZNAMU
VYBRAT JEDNU VĚC,
KTEROU SESTROJÍŠ NEJEN VE HŘE, ALE
SAMA SE ZHMOTNÍ
I VE SKUTEČNOSTI.**

**MŮŽE TI PAK SKVĚLE POSLOUŽIT,
ALE VYBÍREJ PEČLIVĚ!**

ZOBRAZIT SEZNAM (12)

Mrknu na seznam a okamžitě mě zaujmou dvě položky, mezi nimiž váhám...

VYBRAT SI (13)

ČOKOLÁDA

SLUCHÁTKA

**ROBOT VV - VŠEVĚD
A VŠEUMĚL (4 | 19)**

KOLOBĚŽKA

LIBOVOLNÁ HRA NA PC

NEJOBSÁHLEJŠÍ ENCYKLOPEDIIE

BAZÉN

PES

JÍZDENKA NA VLAK

**STROJ NA VÝROBU
SLADKOSTÍ (5 | 19)**

TISKÁRNA

3

Zvědavost je silnější než já! Následuje další informace, která mě ale značně zneklidní:

**VYBRALA SIS, ODSUD UŽ NENÍ NÁVRATU.
VÝVOJÁŘ TÉTO HRY NYNÍ UKÁŽE SVOU
NEKONEČNOU SÍLU PROSTŘEDNICTVÍM
TEBE!**

CO SE TO DĚJE? (15)

MALÉR... (16)

Cože? To nedává smysl! Silně vyděšena se snažím hru, nebo dokonce celý tablet vypnout, ale marně. Není jiné cesty než udělat to, co se po mně žádá:

POKRAČOVAT ZDE (17)

**NYNÍ TI PŘEDLOŽÍM SEZNAM VĚCÍ,
KTERÉ SE BĚŽNĚ V NAŠEM ŽIVOTĚ
VYSKYTUJÍ. TY JSI BYLA VYBRÁNA
K TOMU, ABYS O JEDNU Z NICH LIDSTVO
CHTĚ NECHTĚ PŘIPRAVILA. MUSÍŠ JI,
OZNAČIT, TA BUDE NÁSLEDNĚ SMAZÁNA
NEJEN ZDE VE HŘE, ALE I VE SKUTEČNÉM
ŽIVOTĚ PO CELÉM SVĚTĚ!**

CO TO MÁ BÝT? (18)

Tedy, tak to jde do tuhého! Je to vůbec možné? Zkusím to? Mám snad jinou možnost? Jedině snad kdybych tablet úplně zlikvidovala...

VYBERU ZE SEZNAMU NĚCO,

co nemám ráda, a nakonec mi ještě všichni ostatní poděkují... (6 | 26)

TABLET ROZHODNĚ ZNIČÍM!

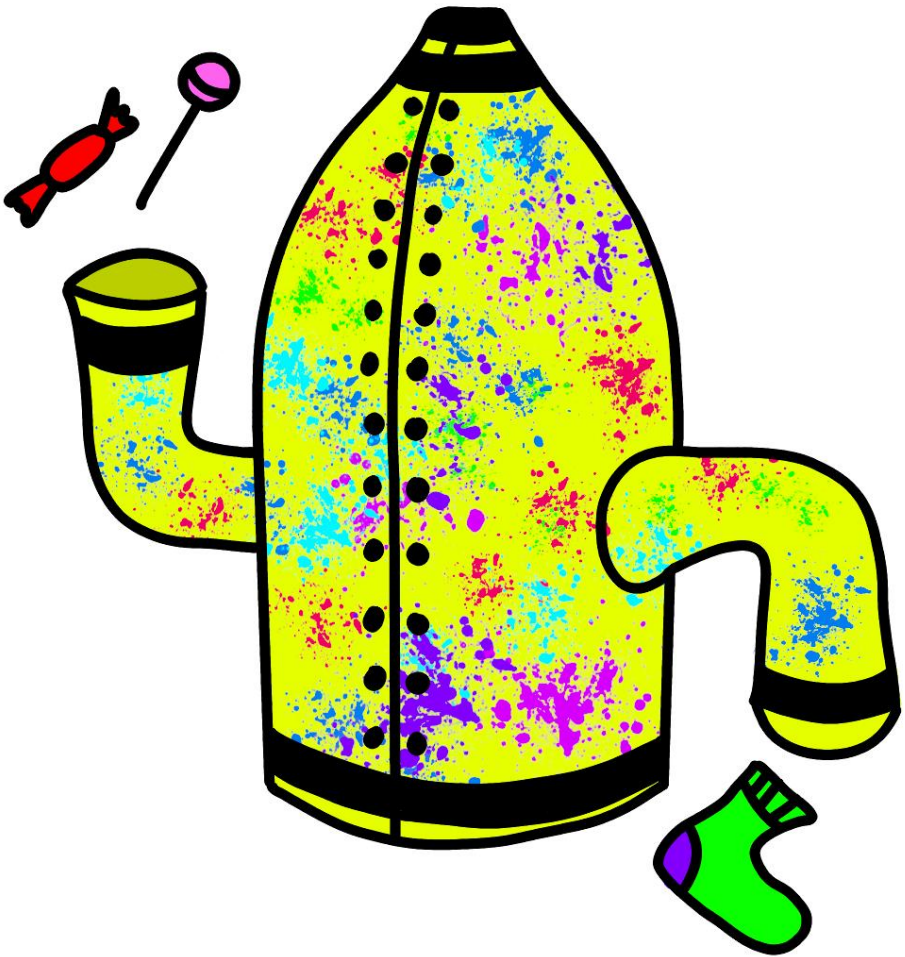
Nikdo nemůže odhadnout, co by se stalo, kdybych na tu hru přistoupila... (7 | 23)

5

Paráda, sladkostí není nikdy dost! Odted' už mi nikdy nedojdou, pomyslím si.

JAK CHCEŠ, UŽIJ SI TO...

3, 2, 1, TEĎ! (20)

TAK TO JE SPLNĚNÝ SEN! (21)

Už se mi začínají sbíhat sliny a těším se na sladkou odměnu. Co se ovšem nestane? Ten zatracený stroj okamžitě spolýká vše, co je v jeho dosahu. Poskakuje a požírá všechny moje věci, aby z nich mohl vyrábět bonbony. Než se stačím vzpamatovat a najít vypínač, zmizí mi v jeho útrobách špinavé ponožky (žádná škoda), batoh do školy i se sešity (příšerný průšvih) a zbytek týdne staré pizzy (záchrana mého žaludku)...

RYCHLE VYPNOUT (22)

Po zmáčknutí záludně ukrytého tlačítka se stroj začne hlučně otřásat a nebezpečně nadskakovat. Postupně z něj odpadá součástka po součástce a nakonec se celý rozpadne. Naděje, že uvnitř najdu svůj batoh, se ztratí, když uvidím, že vše, co po tomto přístroji zbyde, je obrovská hromada sladkostí. Svůj úkol tedy splnil. Co ale udělám s takovou náloží cukru?

ROZDĚLÍM SE SE SPOLUŽÁKY (10 | 24)

VŠECHNO SNÍM SAMA (11 | 39)

7

Není jiné cesty! Tento tablet vypadá až příliš nebezpečně. Musím se ho zbavit, a to nadobro. Ovšem jak na to? Měla bych ho třeba utopit? Nebo raději spálit? A co ho zakopat do země, či rozbít na tisíc kousků? Jaký z těchto způsobů zvolím?

ZKUSÍM VODU (15 | 27)

VYBERU OHEŇ (16 | 56)

PŮJDE DO HLÍNY (17 | 59)

SHODÍM HO Z VÝŠKY (18 | 63)

10

Obtěžkána hromadou dobrot, ale bez veškerých učebnic a sešitů mířím druhý den do školy. Tam vysypu kopec sladkostí na lavici. Mnoho balíčků s bonbony a několik čokolád dokonce popadá i na zem, protože stůl je najednou pod tou sladkou náloží příliš malý. Nemeškám a vyzvu všechny spolužáky, aby si nacpali břicha. Nikdo nezaváhá a už si pěkně společně pochutnáváme.

A CO DÁL? (25)

MŇAM (26)

Hned, jakmile přiznám, že nemám žádné pomůcky, se zjeví mnoho zachránců, učebnice mi půjčí a sešity slíbí okopírovat, abych neměla průšvih. Zřejmě se vyplatilo o mňamky se podělit, pomyslím si a cítím se mezi kamarády moc fajn.

KONEC

**A NEBYLO TO VLASTNĚ CELÉ
ÚPLNĚ JINAK? (33)**

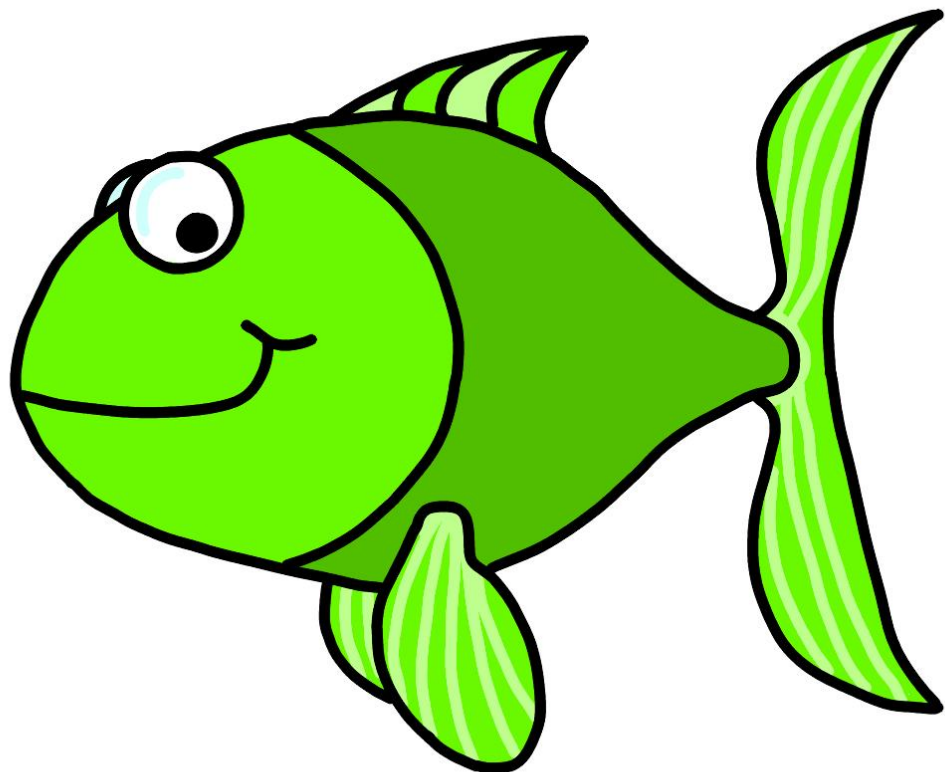
15

Jasně, utopím ho! Doma se na chvíli vymluvím a peláším k nejbližší řece. Nového dárku je mi sice líto, ale udělám to, pro co jsem se neochotně rozhodla. Žbluňk. Voda je dnes kupodivu nějak čistá, tak mohu přibližně v metrové hloubce pozorovat displej, jak stále svítí. „Kvalitní výrobek,“ zamumlám, když se situace nezmění ani po několika minutách. Pomalu začnu vymýšlet způsoby, jak ho zase vylovit, ale něco náhle naruší mé úvahy...

ŽE BY KOMPLIKACE? (28)

Kde se vzala, tu se vzala... Ryba! Upřeně se zahledí na tablet. Zřejmě přemýšlí, co by se jí hodilo vymazat ze světa, a než stačím jakkoliv zareagovat, šup už tam tlamičkou mačká některou z variant. Stojím zkoprnělá a čekám, co se bude dít. Ryba si odplave, jako by snad nic neprovedla. Displej zhasne.

CO TO TAM UDĚLALA? (29)

BUDE PROBLÉM? (30)

Rozhodně! Již brzy se mám dozvědět o důsledcích činu té slizké potvory. Jakmile usedneme v poledne ke stolu, abychom si vychutnali rodinný oběd, podívám se obsahu na svém talíři. „Mami, říkala jsi, že dnes budeme mít lososa,“ tázavě se na ni podívám. „No, a nemáme snad?“ diví se mé poznámce mamka. „Vařím ho přeci vždy jednou do roka, a to v den tvých narozenin. Jako obvykle jsem ho nemohla sehnat.“ Aha, když tedy opominu tu hromadu brambor, pak ten miniaturní růžový čtvereček velikosti hrací kostky bude asi dotazovaný pokrm.

TO JE DOST DIVNÉ... (31)

„Tak to je tedy pech, že tě po cestě domů z nákupu přepadl lachtan a skoro celou rybu ti zblajznul, že?“ zažertuji, ale nikdo se nesměje. „No, to by se mi opravdu vyplatilo spatřit lachtana! To už bych snad dala méně peněz za letenku do té jižní Afriky, kde žije, abych ho mohla okouknout pěkně naživo.“ „No, anebo by sis mohla pořídit vstupenku do zoo, že,“ dodám chytře. „No, a tam je asi naučili místo ryb jíst jablka, ne?“ poklepe si mamka na čelo. Aha, takhle to tedy je! Najednou mi svitne...

**UŽ JE MI JASNÉ, CO RYBA VYMAZALA
V APLIKACI I VE SVĚTĚ! (32)**

Zjevně se jí nelíbily na světě rybářské sítě, a tak se jich zbavila a my lidé teď nemáme čím ryby chytat ve větším množství. Pruty sice něco zastanou, ale pořád to není dost pro všechny. Proto ta vysoká cena a lachtani nemohou žít v zoo! S obavami přemýšlím, co dalšího se asi tímto změnilo. Zákonitě se tito živočichové přemnožili. Vejdou se do moří? Také státy, které byly závislé na rybolovu, mají asi teď velké problémy. A není snad tento druh masa důležitou složkou našeho jídelníčku? A do háje...

KONEC

**A NEBYLO TO VLASTNĚ CELÉ
ÚPLNĚ JINAK? (33)**

EPILOG

„Jsi v pořádku?“ slyším mamčina slova z velké dálky. „Jak je možné, že naše oslavenkyně ještě spí? Už bude oběd a ona ještě nevyžaduje svůj velký narozeninový dárek. To je divné. Zřejmě ho nechce. No, nevadí, samotné se mi bude hodit.“ Co? Najednou mi to celé začne docházet... Že by to celé byl jen příliš živý sen?

TO BY OVŠEM ZNAMENALO... (34)

Super! Bude dárek! Doslova vylítnu z postele a peláším za rodinkou. Na stole leží krabice. Zarazím se, rozměrově se shoduje s tou, kterou jsem obdržela i ve snu, a co je ještě podivnější, je zabalena v naprosto stejném zeleném papíru! Po nutných formalitách, kdy mi všichni popřejí hodně zdraví a štěstí, nervózně rozbalím onen věnovaný předmět. A kruci... Je tam! Tablet, stejné značky, naprosto totožných parametrů. To je naprosto neskutečné! Celá zblednu a váhám, zda ho mám vůbec zapínat...

ZKUSÍM TO CELÉ ZNOVU? (8)

Radost ze čtení

Lenka Samcová

www.radostzecteni.cz